

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 16C/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120362035
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pristášová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2023:6120362035.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudkyňou Mgr. Danielou Pristášovou, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XXX, XXX XX D., zast.: Juhás, Marják & Ferenci s.r.o., Mojmírova 12, 040 01 Košice proti žalovanému: A. E. E., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX F., zast.: JUDr. Martin Sečanský, advokát, Železničarska 22, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 229 248,00 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania od žalobcu s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Na Okresný súd v Banskej Bystrici bola dňa 19.8.2020 doručená žaloba o zaplatenie sumy 229 248 € s príslušenstvom a vec bola vedená pod sp. zn. 23Úp 1613/2020. Proti platobnému rozkazu zo dňa 3.9.2020 podal žalovaný odpor. Na Okresný súd Michalovce bola žaloba doručená dňa 26.10.2020 a do senátu 16C bola vec zapísaná dňa 4.11.2020. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že ako veriteľ podpísal so žalovaným ako dlžníkom dňa 26.4.2020 dohodu o uznaní dlhu v sume 229 248 €. Ide jednak o dlh 179 248 €, ktorý vznikol v januári 2011, keď žalovaný požiadal žalobcu o poskytnutie pôžičky v prospech spoločnosti Fiuminata s.r.o., IČO : 45 975 795, a to na kúpu pozemku v k. ú. C.. V januári v roku 2011 žalobca zo svojho účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Tatra banke a.s., poslal na žiadosť žalovaného na účet, ktorý mu žalovaný oznámil pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX v G. G., finančné prostriedky v sume 177 754 € a finančné prostriedky v sume 2 000 € boli potom žalobcom žalovanému odovzdané vo viacerých splátkach v hotovosti do rúk žalovaného. Ďalší dlh je v sume 50 000 €, ktorý vznikol vo februári 2011, keď žalovaný požiadal žalobcu o poskytnutie pôžičky peňazí za účelom doplatku kúpnej ceny za nehnuteľnosť, a to pozemok nachádzajúci sa v k. ú. C.. Žalovaný sa zaviazal, že v prípade, ak dlh v sume 229 248 € nevráti, spoločnosť Fiuminata s.r.o., tak dlh namiesto nej uhradí žalovaný. Tiež v dohode vyhlásil, že spoločnosť Fiuminata s.r.o., ani žalovaný svoj dlh voči žalobcovi nesplátili ani v časti a žalovaný tento dlh uznal, čo do dôvodu aj výšky. Žalovaný sa v uznaní dlhu zaviazal zaplatiť sumu 229 248 € bezodkladne na účet žalobcu vedený vo H. I., číslo účtu G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, najneskôr do 15.6.2020. Do podania žaloby však žalovaný dlh ani z časti nezaplatil.

2. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že so žalobou nesúhlasí a nárok na zaplatenie žalovanej sumy popiera v celom rozsahu. Poukázal na to, že sám žalobca uvádza, že dlh mal vzniknúť medzi ním a spoločnosťou Fiuminata s.r.o., a preto žalovaný z takého dlhu nie je zaviazaný. Ide teda o nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovaného. Žalobca ďalej uvádza, že sumu vo výške 2 000 € mal žalovanému odovzdať vo viacerých splátkach v hotovosti, pričom neupresnil sumu takejto pôžičky a takúto pôžičku žalovaný popiera. Rovnako popiera, že by sa zaviazal zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu a žalobca o tom ani nepredložil žiadny dôkaz. Pokiaľ ide o dohodu o uznaní dlhu zo dňa 26.4.2020,

o ktorú oprel žalobca svoju žalobu, tak žalovaný poukazuje na to, že nemohol uznať dlh, ktorý voči nemu nevznikol a neexistoval. Dlh mal vzniknúť podľa žalobcu v januári 2011, čo je pred viac ako 9 rokmi a vzhľadom na to, vznáša žalovaný aj námietku premlčania ohľadne zaplatenia tejto žalovanej sumy. V čase uznanie dlhu bol tento dlh premlčaný, a preto uznanie dlhu nemohlo vyvolať žiadne právne účinky, nakoľko žalovaný v čase uznania o premlčaní tohto dlhu nevedel. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Žalobca sa vyjadril k odporu žalovaného vo vyjadrení zo dňa 10.12.2020. K pasívnej legitímácii na strane žalovaného uviedol, že sa s tvrdeniami uvedenými v odpore nestotožňuje. Žalovaný so žalobcom, ako zmluvnou stranou uzatvorili občianskoprávny záväzok, ktorého cieľom bolo poskytnutie pôžičky žalovanému. Dohodli sa na podstatných a nepodstatných náležitostiach zmluvného vzťahu a žalovaný prejavil vlastnú a skutočnú vôľu k tomu, aby mu žalobca poskytol pôžičku. Žalovaný vystupoval vyslovene v postavení dlžníka a žalobca v postavení veriteľa a s vlastnoručnými podpismi potvrdili všetky právne skutočnosti. To isté aj v dohode o uznaní dlhu zo dňa 26.4.2020, ktorú uzavreli v zmysle § 558 a § 51 Občianskeho zákonníka, a preto má žalovaný pasívnu vecnú legitímáciu, keďže podpísal túto dohodu o uznaní dlhu. Pokiaľ ide o zmluvu o pôžičke žalobca uviedol, že tá bola uzavretá medzi žalovaným a žalobcom ústnou formou a žalovaný poskytnutie peňazí, teda žiadosť o toto poskytnutie odôvodnil za tým účelom, aby kúpil pozemok v k. ú. C.. Následne sa v postavení dlžníka žalovaný zaviazal vrátiť dlh po naplnení účelu, ktorý žalobcovi uviedol. Žalobca sa preto zaviazal poskytnúť žalovanému peniaze podľa ústnej dohody a neskôr žalovaný požadoval navýšenie pôžičky, tiež ústne za tým istým účelom. Žalobca opäť žalovanému vyhovel a potom uzatvorili dohodu o uznaní dlhu. Podľa žalobcu dohoda o uznaní dlhu deklaruje stav, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami, teda žalobcom a žalovaným. Žalovaný oznámil nielen účel pôžičky, ale žalobcovi bolo oznámené aj to, na aký účet má zaplatiť peniaze, a to bol bankový účet XXXXXXXXXXX/XXXX v G. G.. To nakoniec zmluvné strany uviedli a potvrdili aj v dohode o uznaní dlhu. Žalobca potom aj na tento účel previedol prvú časť svojej pohľadávky, ktorá je uvedená v dohode o uznaní dlhu. Splatnosť poskytnutej pôžičky ku dňu jej vzniku bola ponechaná na vôľu žalovaného z dôvodu ním oznámeného účelu, pre ktorý žiadal pôžičku poskytnúť. Žalobca sa vyjadril aj k tvrdeniu žalovaného, že nemohol uznať dlh, ktorý voči nemu nevznikol a neexistoval. Žalobca uviedol, že v dohode o uznaní dlhu žalovaný výslovne uviedol, že uznáva dlh ako svoj vlastný, čo do dôvodu aj výšky. Tým, že spoločnosť Fiuminata s.r.o. nebola zaviazaná ako zmluvná strana a neprevzala dlh žalovaného, ani nepristúpila k záväzku žalovaného, nie je povinná uhrádzať za žalovaného jeho dlhy. K tomu, že žalovaný v postavení dlžníka sa zaviazal vrátiť a zaplatiť svoj dlh je nepochybne uvedené v článku 1 v bode 5 a 8 dohody o uznaní dlhu. Tým, že žalovaný neuhradil svoj splatný dlh voči žalobcovi ani z časti, uplatnil žalobca proti nemu svoje právo návrhom na vydanie platobného rozkazu. Pokiaľ ide o premlčanie, ktoré namieta žalovaný, žalobca uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného. Premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo po prvý krát vykonať, teda keď sa právo mohlo uplatniť na súde. Žalovaný v postavení dlžníka a žalobca v postavení veriteľa spolu ako zmluvné strany ústnou formou uzatvorili záväzkovozmluvný vzťah, a to zmluvu o pôžičke, ktorou prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť ich po uplynutí dohodnutej doby. Ak je čas plnenia ponechaný na vôľu dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi. Žalobca uviedol, že v samotnej dohode o uznaní dlhu je dojednané, že pôžička bola poskytnutá na kúpu pozemku v k. ú. C.. Keďže žalovaný uznal svoj dlh vo výške 229 248 €, došlo dňom 26.4.2020 k pretrhnutiu premlčacej doby a nová premlčacia doba začala plynúť odo dňa uplynutia stanovenej lehoty v dohode o uznaní dlhu. V zmysle vyššie uvedeného, podľa žalobcu premlčanie uplatnenej pohľadávky nastane až po uplynutí 10 ročnej premlčacej lehoty, čo je dňom 15.6.2030. Z tohto dôvodu žalobca považuje námietku premlčania za nedôvodnú.

4. Dňa 26.1.2022 navrhol žalobca doplnenie dokazovania, a to o pripojenie zápisnice z výsluchu žalovaného zo spisu sp. zn. ČVS: KRVP-301/2-VYS-BA-2019. Poukázal na to, že na otázku vyšetrovateľa žalovaný v tejto zápisnici uviedol, že pokiaľ ide o uznanie dlhu v prospech veriteľa A. B. v sume 229 248 €, uvedenú dohodu podpísal, peniaze nevrátil, ale má v úmysle ich vrátiť. Podľa tejto výpovede žalovaného má žalobca za to, že tvrdenia žalovaného v odpore sú rozporuplné. Žalobca ďalej vo vyjadrení poukázal na to, že ku dňu podpísania dohody o uznaní dlhu bol JUDr. Martin Kulich, Tomášikova, Bratislava-Mestská časť Ružinov jediným spoločníkom spoločnosti Fiuminata s.r.o. so sídlom, Karadžičova, Bratislava – Mestská časť Staré Mesto. Ku dňu 5.2.2021 sa žalovaný stal spoločníkom spoločnosti Fiuminata s.r.o. o veľkosti splateného peňažného vkladu 4 250 € a základné imanie tejto spoločnosti je vo veľkosti 5 000 €. Ku dňu 22.1.2021 žalovanému vznikla funkcia konateľa spoločnosti Fiuminata s.r.o., ako jediného štatutárneho orgánu tejto spoločnosti.

5. Dňa 9.6.2022 navrhol žalobca doplniť dokazovanie, a to o zmluvu o pôžičke zo dňa 11.1.2011. Ide o zmluvu o pôžičke v písomnej forme, ktorú uzavrel žalobca ako veriteľ a Fiuminata s.r.o. ako dlžník a bola poskytnutá peňažná pôžička vo výške 179 248 €, ktorá je totožná so sumou v dohode medzi žalobcom a žalovaným. Podľa tejto zmluvy sa pôžička mala poskytnúť na bankový účet obchodnej spoločnosti Fiuminata s.r.o., ale tento nebol uvedený v samotnej zmluve, a preto podľa žalobcu nevznikli práva a povinnosti z dôvodu nedovršeného reálneho kontraktu v súlade s touto zmluvou. Keďže žalobca nie je právne vzdelanou osobou, nevedel kedy vznikajú právne účinky takéhoto právneho úkonu. Žalobca žiadal aj od spoločnosti Fiuminata s.r.o. vrátenie peňažných prostriedkov a žiadal aj o informáciu, či Fiuminata s.r.o. eviduje taký záväzok vo svojom účtovníctve, avšak žalobca Fiuminate s.r.o. neposkytol pôžičku vo výške 179 248 €. Vtedajší konateľ Fiuminaty, C. D., neposkytol žalobcovi bankový účet, kde sa mala uhradiť peňažná suma. Žalobca poukázal na to, že vzhľadom na časový odstup uzatvorenia dohody o uznaní dlhu a vzhľadom na to, že nemá právne vzdelanie a žalovaný naopak je známy práva, tak uviedol také skutkové tvrdenia na pojednávaní súdu dňa 18.2.2022, ako si ich pamätá. Uviedol, že zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a Fiuminatom s.r.o., ako zmluva o pôžičke ku dňu 11.1.2011, nezaložila záväzkový vzťah z tejto zmluvy, pretože nedošlo k reálnemu odovzdaniu peňazí vo výške 179 248 € zo strany žalobcu. Naopak žalobca poskytol tieto peniaze žalovanému, a to najprv časť 177 754 € a potom 2 000 € a napokon 50 000 €. Všetko tak urobil na základe ústnej dohody medzi ním a žalovaným.

6. V podaní zo dňa 27.9.2022 žalobca navrhol vykonať ďalší dôkaz, a to vypočutie svedka C. D., bytom J. XXXX/X, J. J., a tiež svedka JUDr. Martina Kulicha, bytom K. XXXXX/XXX, J. – F. L. M., ktorý za spoločnosť Fiuminata s.r.o. bol konateľom v období do 11.4.2018 do 4.2.2021 a komunikoval so žalobcom v predmetnej veci ohľadne prijatia pôžičky a prevodu na bankové účty ohľadne tejto pôžičky.

7. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 8.6.2023 uviedol, že zotráva na žalobe, nakoľko žalovaný uznal dlh dňa 26.4.2020 v dohode o uznaní dlhu v celkovej výške 229 248 €. Tento dlh uznal žalovaný ako svoj vlastný dlh, čo do dôvodu aj výšky a v čase podpisu tejto dohody existoval tento dlh a trval, o čom mal žalovaný vedomosť, a potvrdil to aj podpisom na tejto dohode. Tiež žalobca poukázal na to, že uznaním dlhu vzniká vyvrátiteľná právna domnienka, že dlh v čase uznania existoval a trval a žalovaný neuplatnil také prostriedky procesnej obrany, ktoré by akokoľvek spochybnili alebo vyvrátili existenciu ním uznaného dlhu v dohode o uznaní dlhu. Žalobca iba formálne uzavrel zmluvu o pôžičke so spoločnosťou Fiuminata s.r.o. dňa 11.1.2011, ale k reálnemu vzniku pôžičky nikdy nedošlo a vzťah z tejto pôžičky medzi žalobcom a spoločnosťou Fiuminata s.r.o. nikdy nevznikol, pretože spoločnosť Fiuminata s.r.o. nikdy neobdržala od žalobcu finančné prostriedky titulom pôžičky zo zmluvy o pôžičke.

8. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu podal vyjadrenie dňa 12.6.2023, v ktorom uviedol, že žiada žalobu zamietnuť a zotráva na všetkých doterajších vyjadreniach. Poukázal na to, že popiera, že by sa niekedy zaviazal zaplatiť žalovaný sumu, ktorá je uvedená v dohode o uznaní dlhu. Nemohol tento dlh uznať, keďže voči nemu takýto dlh nevznikol a neexistoval. Dlžník mal vzniknúť v januári 2011, a to pred 9 rokmi, a preto vzniesol aj námietku premlčania, na ktorej zotráva. Uznaný dlh bol v čase uznania premlčaný. Žalobca potvrdil, že zmluva o pôžičke bola uzavretá so spoločnosťou Fiuminata s.r.o., dlh, ktorý bol uznaný mal vzniknúť medzi žalobcom a spoločnosťou Fiuminata s.r.o. a žalovaný z takého dlhu nie je zaviazaný, nemohol totiž uznať dlh za tretiu osobu. Keďže dlh bol v čase uznania premlčaný a žalovaný o premlčaní tohto dlhu nevedel, tak uznanie dlhu nemohlo vyvolať žiadny právny následok.

9. Súd vykonal vo veci dokazovanie a bol zistený tento skutkový stav:

10. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 11.1.2011 bolo zistené, že ako veriteľ ju uzavrel A. B. ako dlžník spoločnosť Fiuminata s.r.o., Panenská 24, Bratislava, IČO: 45 975 795, v mene ktorej koná C. D. ako konateľ. V článku 1 je predmet zmluvy, ktorým je to, že veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi peňažnú pôžičku vo výške, spôsobom a za podmienok dohodnutých v zmluve a dlžník sa zaväzuje poskytnutú pôžičku veriteľovi vrátiť v lehote, spôsobom a za podmienok dohodnutých v zmluve. V článku 2 sú upravené práva a povinnosti zmluvných strán. V bode 1 je uvedené, že veriteľ poskytne dlžníkovi peňažnú pôžičku vo výške 179 248 € na dobu určitú podľa odseku 3 tohto článku. Podľa bodu 2 pôžičku poskytne veriteľ dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným prevodom na bankový účet dlžníka bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy. Podľa bodu 3, dlžník je povinný vrátiť poskytnutú pôžičku veriteľovi najneskôr do 31.12.2016, čo je deň splatnosti pôžičky. Podľa bodu 4, zmluvné strany sa

dohodli, že pôžička je poskytnutá dlžníkovi bez úroku. Podľa bodu 5, dlžník je oprávnený vrátiť veriteľovi pôžičku aj pred dohodnutým dňom splatnosti pôžičky, a to aj po častiach. Podľa bodu 6, pred dohodnutím splatnosti pôžičky nie je dlžník povinný vrátiť pôžičku. V článku 3, sú záverečné ustanovenia. Podľa bodu 1, právne vzťahy medzi zmluvnými stranami zmluvou bližšie neupravené sa riadia Občianskym zákonníkom. Podľa bodu 4, zmluva predstavuje jediný dohovor zmluvných strán týkajúcich sa predmetu zmluvy a akákoľvek zmena tejto zmluvy je možná len písomným dodatkom k zmluve uzavretým oboma zmluvnými stranami. Podľa bodu 5, zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu postúpiť pohľadávku voči dlžníkovi vyplývajúcu z tejto zmluvy na tretiu osobu. Podľa bodu 6, zmluvné strany vyhlasujú, že si zmluvu prečítali a vyjadrujú vážnu a slobodnú vôľu zbavenú akýchkoľvek omylov, na dôkaz čoho pripájajú svoje vlastnoručné podpisy. Zmluva je uzavretá v Bratislave a je tu podpis za veriteľa a za dlžníka podpis: konateľa C. D.. Na zmluve je v článku 2 v bode 3 ručne preškrtnutý dátum 31.12.2016 a nad to je napísaný dátum rukou písaný 30.8.2014, bez toho, aby bolo uvedené, kto preškrtnol dátum a kto dopísal iný dátum.

11. Z dohody o uznaní dlhu zo dňa 26.4.2020 bolo zistené, že ju uzavreli ako veriteľ A. B. a ako dlžník JUDr. Štefan Šalapa. V článku 1 v bode 1 je uvedené, že predmetom tejto dohody je uznanie dlhu dlžníka v prospech veriteľa v dlžnej sume 229 248 €. Podľa bodu 2, dlh v sume 179 248 €, vznikol v januári 2011, keď dlžník požiadal veriteľa o poskytnutie pôžičky peňazí v prospech spoločnosti Fiuminata s.r.o., IČO : 45 975 795, a to na kúpu pozemku v k. ú. C.. Podľa bodu 3, v januári 2011 veriteľ zo svojho účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v Tatra banke, a.s., poslal na žiadosť JUDr. Štefana Šalapu na účet, ktorý mu oznámil, a to XXXXXXXXXXX/XXXX v G. G. I., finančné prostriedky v sume 177 754 €. Sumu 2 000 € A. N. E. E. odovzdal vo viacerých splátkach v hotovosti k jeho rukám. Podľa bodu 4, dlh v sume 50 000 € vznikol vo februári 2011, keď dlžník požiadal veriteľa o poskytnutie pôžičky peňazí za účelom doplatku kúpnej ceny za nehnuteľnosť – pozemok v k. ú. C.. Podľa bodu 5, dlžník sa zaviazal, že v prípade, ak dlh v sume 229 248 € nevráti spoločnosť Fiuminata s.r.o., uhradí tento dlh dlžník. Podľa bodu 6, dlžník vyhlasuje, že ku dňu podpisu tejto dohody spoločnosť Fiuminata s.r.o. ani dlžník svoj dlh voči veriteľovi nesplátili ani z časti. Podľa bodu 7, dlžník podpisom dohody uznáva svoj dlh voči veriteľovi v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, ktorý v čase podpisu dohody trvá. Dlžník ho uznáva, čo do dôvodu aj výšky a neuplatňuje voči nemu žiadne výhrady. Veriteľ a dlžník týmto uzatvárajú dohodu podľa bodu 8, v zmysle ktorej sa dlžník zaväzuje dlžnú sumu 229 248 € zaplatiť bezodkladne na účet vedený vo H. I. číslo účtu G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, najneskôr v lehote do 31.5.2020. V článku 2, sú zhrnuté záverečné ustanovenia, kde je uvedené, že zmena dohody je možná len písomnou dohodou zmluvných strán vo forme riadne očíslovaných písomných dokladov. V bode 3 je uvedené, že neplatosť niektorých ustanovení dohody nespôsobuje neplatosť ostatných ustanovení, pokiaľ ich možno oddeliť od ostatných ustanovení tejto dohody. Práva a povinnosti zmluvných strán neupravené touto dohodou sa riadia príslušnými ustanoveniami OZ. V článku 1 v bode 8 je pod dátumom 31.8.2022 uvedený nový dátum ručne písaný, a to 15.6.2020.

12. Z dohody o uznaní dlhu a postupnom splácaní dlhu zo dňa 23.7.2015, bolo zistené, že ju uzavreli ako veriteľ A. B., ako dlžník JUDr. Ing. Štefan Šalapa. V článku 1 tejto dohody je v bode 1 uvedené, že predmetom dohody je úhrada dlhu veriteľa dlžníkom v celkovej výške 55 000 €. V bode 2 je uvedené, že dlžník podpisom dohody uznáva svoj dlh voči veriteľovi podľa § 558 OZ, ktorý v čase podpisu dohody trvá a uznáva ho do dôvodu aj do výšky. Podľa bodu 3, veriteľ a dlžník uzatvárajú túto dohodu o splátkach, v zmysle ktorej sa dlžník zaväzuje dlžnú sumu 55 000 € zaplatiť, pričom rukou je tu dopísaný dátum do 15.8.2015. Podľa bodu 4, splátka je na účely dohody zaplatená riadne a včas pripísaním na bankový účet veriteľa, alebo uhradená v hotovosti do rúk veriteľa, najneskôr v deň splatnosti v stanovenej výške. Podľa bodu 5, zmluvné strany sa dohodli, že ak dlžník nezaplatí, alebo bude v omeškaní, čo i len s jednou splátkou v lehote uvedenej v bode 3, stane sa okamžite splatným celý dlh a dlžník sa zaväzuje tento splatný dlh zaplatiť veriteľovi bez akéhokoľvek odkladu, najneskôr však do 5 kalendárnych dní. Podľa bodu 6, dlžník je oprávnený splatiť dlh aj predčasne a mimoriadnymi splátkami. V článku 2 sú uvedené záverečné ustanovenia. V bode 1 je uvedené, že zmluvné strany dohodu uzatvárajú slobodne, vážne, určito, zrozumiteľne a oboznámili sa s predmetom a práva a povinnosti zmluvných strán neupravené touto dohodou sa riadia príslušnými ustanoveniami OZ. Neplatosť niektorých ustanovení tejto dohody nespôsobuje neplatosť ostatných ustanovení, pokiaľ ich možno oddeliť od ostatných ustanovení tejto dohody. V takom prípade bude dohodnutá náhradná úprava zodpovedajúca cieľu sledovanému neplatom ustanovením. Podľa bodu 4, zmena dohody je možná len písomnou dohodou.

13. Z výpisu z Obchodného registra bolo zistené, že spoločnosť Fiuminata s.r.o. bola zapísaná – vznikla dňa 3.1.2011 a od 5.2.2021 je spoločníkom JUDr. Martin Kulich a JUDr. Ing. Štefan Šalapa. Štatutárnym orgánom je od 5.2.2021 JUDr. Ing. Štefan Šalapa, ako konateľ, a tiež JUDr. Martin Kulich, ktorý bol konateľom od 11.4.2018 do 4.2.2021 a C. D. bol konateľom od 19.1.2011 do 25.4.2016. Od 26.4.2016 do 10.4.2018 bol konateľom Mgr. Andrej Martinka. Menom spoločnosti koná konateľ, ktorý podpisuje za spoločnosť samostatne, a to tak, že k napísaniu, alebo iným spôsobom zobrazenému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj podpis.

14. Z uznesenia KRPZ v Bratislave, odbor kriminálnej polície, druhé oddelenie vyšetrovania, ČVS:KRP-301/2-VYS-BA-2019KY, zo dňa 16.6.2022, bolo zistené, že vyšetrovateľ PZ odmietol trestné oznámenia oznamovateľov, a to v bode 1 Marari družstvo, so sídlom Rajska č.3, Bratislava, pre podozrenie zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podvodu, ktorého sa mal dopustiť JUDr. Ing. Štefan Šalapa a v bode 2 Jána Urbana, pre podozrenie zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podvodu, ktorého sa mal dopustiť JUDr. Ing. Štefan Šalapa. Týchto skutkov sa mal dopustiť JUDr. Ing. Štefan Šalapa tým, že družstvo Marari ako veriteľ uzatvoril dňa 11.5.2018 so spoločnosťou Retail Projects s.r.o., v zastúpení JUDr. Ing. Štefana Šalapu, ako dlžník, zmluvu o pôžičke vo výške 200 000 €, ktorá bola poskytnutá bankovým prevodom, pričom sa dlžník zaviazal požičané peniaze, a to istinu 200 000 € vrátiť najneskôr do 15.11.2018, avšak ku vráteniu pôžičky v dohodnutom termíne nedošlo, čím mal byť oznamovateľ uvedený do omylu a mala mu vzniknúť škoda vo výške 200 000 €. Ďalší skutok mal spáchať JUDr. Ing. Štefan Šalapa tým, že A. B. uzatvoril dňa 11.1.2011 so spoločnosťou Fiuminata s.r.o., Panenská 24, Bratislava zmluvu o pôžičke vo výške 179 248 €, ktorú mal poskytnúť prevodom zo svojho účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX v K. J. na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom spoločnosť sa zaviazala, že túto pôžičku veriteľovi vráti najneskôr do 31.12.2014, čo bolo preškrtnuté a bol uvedený nový dátum do 30.8.2014, pričom však pri jednaniach pred podpisom zmluvy s JUDr. Ing. Štefanom Šalapom, mal byť uvedený A. B. do omylu, nakoľko peniaze mu spoločnosťou vrátené neboli, čím mu mala vzniknúť škoda vo výške 179 248 €. Z odôvodnenia tohto uznesenia, ktorým predmetné trestné oznámenie oznamovateľov bolo odmietnuté, bolo zistené, že do zápisnice A. B. v trestnom konaní uviedol, že pán E. mu koncom roka 2010 na jednom stretnutí v Bratislave predstavil projekt na kúpu pozemku za účelom jeho ďalšieho predaja. O podmienkach pôžičky jednal s pánom E. a zmluvu pripravoval pán E.. Zmluvu podpísal dňa 11.1.2011 v Bratislave, zrejme aj spolu s C. D.. Peniaze zaslal zo svojho účtu v Tatra banke a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX na účet notára č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 177 754 €, pričom je možné, že peniaze zasielal aj v mesiaci december 2010. Tento účet v K. J. už zrušil, a preto výpis z účtu o prevode peňazí nevie predložiť. Požičané peniaze boli jeho, z predaja spoločnosti v roku 2008. Pôvodný termín vrátenia bol 31.12.2016, to len on si ten svoj vo svojej zmluve škrtol, aby mu boli peniaze vrátené skôr, o čom Šalapa podľa neho vedel, ale to neakceptoval, lebo mu peniaze nevrátil. Pôžička bola bezúročná, ale ústne mali dohodnuté so Šalapom, že zarobí buď cez nejakú zákazku, čo mu dohodí, alebo mu vyplatí nejaké úroky vo výške 10 % z požičanej sumy. Pôžička bola poskytnutá na kúpu pozemku pre firmu Fiuminata s.r.o. a pôžička nebola nijak zabezpečená, lebo pánovi E. veril. Peniaze mu mali byť vrátené z predaja pozemku, a potom sa vrátenia peňazí domáhal ústne od podozrivého JUDr. Šalapu aj cez emaily, potom aj od firmy Fiuminata a podal aj žalobu o vrátenie týchto peňazí na OS v Banskej Bystrici v decembri 2019. Spoločnosť Fiuminata s.r.o. si pred poskytnutím pôžičky nijako nepreveroval, nakoľko veril pánovi E.. Nezistoval, či má spoločnosť nejaké ďalšie pôžičky a v tom čase on mal vedené účty v SL SP a.s., Tatra banke a VÚB a.s.. Keďže A. E. bol s ním na rôznych významných stretnutiach vo veľkých spoločnostiach v zahraničí, kde ho zoznámil aj s vedúcimi predstaviteľmi týchto významných firiem a mali spolupracovať na projektoch ako KFC, MC Donald, tak pánovi JUDr. Šalapovi veril. Preto pánovi Šalapovi požičal aj ďalšie peniaze na viackrát v menších objemoch asi 2 000 € bez potvrdenia a potom mu požičal dňa 14.2.2011 sumu 50 000 € tiež v hotovosti, ktoré vybral priamo z účtu zrejme v Prahe, alebo v Bratislave a odovzdal ich pánovi E.. A. B. bol dopočutý doplnene do zápisnice dňa 21.2.2020 na OKPKPZ Košice, kde uviedol, že čísla účtov, ktoré má, resp. mal v minulosti, už boli zrušené a uviedol, že ide o tieto čísla účtov: v K. J. L. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a tiež číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, v SLSP a.s. účet č. 670900000000109238354 a vo VÚB a.s. číslo účtu 2376381453 a číslo účtu 2770277451. Priložil tiež doklad od pána E., ktorý mu dal dňa 15.9.2011 a je to záznam ohľadom ich projektov a nedoriešených vecí, kde sa uvádza aj to, že peniaze, dával na kúpu pozemku v Petržalke na Budatinskej, kde opisuje, že celková predajná cena bude 250 000 €. Na tlačive je uvedené 150 000 € s tým, že on mu reálne mu dal 177 754 € + 50 000 €. A. B. do zápisnice uviedol, že nevidel reálnu zmluvu k odpredaju pozemku, lebo k tomu odpredaju nakoniec nedošlo. Vyšetrovateľ odmietol trestné oznámenie A. B. voči JUDr. Ing. Štefanovi Šalapovi z dôvodu, že z podaného oznámenia A. B. nebolo absolútne zrejmé, ako, kedy,

a akým spôsobom a z akého, a na aký účet malo dôjsť k poskytnutiu pôžičky zo strany oznamovateľa vo výške 179 248 €, čo je pritom nevyhnutné vedieť za účelom riadneho ustálenia skutku a nezamienenia ho s iným. Na výsluchu A. B. uviedol, že peniaze zaslal zo svojho účtu v Tatra banke a.s. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX na účet notára č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 177 754 €, pričom je možné, že peniaze zasielal v mesiaci december 2010 a že tento účet K. J. už zrušila, a preto výpis z toho účtu o prevode peňazí nevie predložiť. Preverení v trestnom konaní uvedených tvrdení oznamovateľa v banke, bolo pritom zistené, že účet v K. J. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX nepatril oznamovateľovi A. B., ale majiteľom bola právnická osoba Global production s.r.o., IČO: 35 802 812, Poľná 1, Bratislava – Staré Mesto, pričom dispozičné oprávnenie k účtu v sledovanom období mal E. E. a z výpisov z tohto účtu je zrejmé, že nebola z toho účtu v období december 2010 až január 2011 vykonaná žiadna transakcia vo výške 177 754 €. Tieto peniaze mali byť podľa oznamovateľa zaslané na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v SLSP a.s., pričom preverení v trestnom konaní uvedených tvrdení oznamovateľa v banke bolo zistené, že tento účet v SLSP a.s. je vedený na subjekt A. O. J., notárka IČO: 00 620 343, avšak výpis z tohto účtu za obdobie od 1/12/2010 do 31/1/2011 banka neposkytla, nakoľko už uplynulo viac ako 10 rokov od skončenia týchto bankových obchodov, a preto nebolo možné v tomto čase relevantné pohyby na tomto účte preveriť. Oznamovateľ pritom nemá žiadne výpisy z daného účtu potvrdzujúce poskytnutie uvedenej pôžičky vo výške 177 754 €. Ďalej boli preverené v trestnom konaní aj všetky účty, ktoré uviedol oznamovateľ v doplnení výsluchu, ako účty, ktoré v tej dobe používal, pričom bolo zistené, že zo žiadneho z týchto bankových účtov nebol vykonaný prevod v sume 177 754 €. Skutočnosti uvedené oznamovateľom v trestnom oznámení a doplnené dvoma výsluchmi sa ani po zadovážení správ a výpisov z banky o prevode sumy 177 754 € zo strany oznamovateľa nepodarilo potvrdiť a ustáliť tak skutkový stav a viaceré skutočnosti, ktoré uviedol k účtom a prevodom oznamovateľ napriek tomu, že ich mal mať písomne poznačené v zošite sa ukázali ako nepravdivé. V predmetnej zmluve o pôžičke zo dňa 11.1.2011 medzi A. B. a spoločnosťou Fiuminata s.r.o. je pri veriteľovi uvedený účet č. 2376381453/200 vedený vo VÚB a.s., z ktorého však pôžička nikdy poskytnutá nebola. Pri dlžníkovi nie je uvedený žiadny bankový účet, a teda nie je vôbec zo zmluvy zrejmé, na aký účet má byť pôžička poskytnutá. Oznamovateľ si spoločnosť Fiuminata s.r.o. pred poskytnutím pôžičky podľa jeho tvrdení nijako nepreveroval, nakoľko veril pánovi E.. Nezistoval, či má spoločnosť nejaké ďalšie záväzky a v zmluve nie je uvedený žiadny účel poskytnutia pôžičky. Vrátanie pôžičky bolo v zmysle zmluvy dohodnuté do dňa 31.12.2016, ktoré si oznamovateľ neskôr sám zmenil a prepísal do 30.8.2014, pričom v zmysle zmluvy je zmena možná len písomným dodatkom. Zmluvu o pôžičke nepodpísal podozrivý JUDr. Šalapa, s ktorým sa oznamovateľ o pôžičke dohadoval, ale konateľ spoločnosti Fiuminata s.r.o. C. D., ktorý má však od roku 2017 trvalé bydlisko v Prahe 7 v Českej republike, a preto nebol vo veci vypočutý.

15. Z upovedomenia o začatí exekúcie, sp. zn. 421 Ex 151/20-7, zo dňa 19.5.2020 bolo zistené, že na Exekútorskom úrade Bratislava, exekútor Mgr. Barbora Bartková, sa vedie exekúcia oprávneného A. B., D. - D., proti povinnému E. E., F., o zaplatenie 55 000 € s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - platobného rozkazu č. 13Csp/4/2020, zo dňa 15.1.2020, vydaného OS Banská Bystrica.

16. Žalobca vo výpovedi uviedol, že so žalovaným uzavrel zmluvu o pôžičke a účelom pôžičky bola kúpa pozemku pre spoločnosť Fiuminata s.r.o., keďže táto firma mala na pozemku realizovať projekt, ale nemala peniaze na pozemok. Ústne preto dohodol so žalovaným, že poskytne na kúpu tohto pozemku danej spoločnosti peniaze a pre neho to bude investícia do tohto pozemku, z ktorej potom bude mať profit. Peniaze, ktoré poskytol takto žalovanému ako pôžičku, mal žalobca podľa svojej výpovede z odpredaja spoločnosti Mega nábytok v roku 2010. Žalobca uviedol, že peniaze poskytol žalovanému zo svojho účtu, ktorý mal v K. J. a vo VÚB, keďže tieto dva účty v tom čase používal, avšak výpis z tohto prevodu nemá a banka ich už ani nemôže poskytnúť, keďže uplynula dlhá lehota. Po poskytnutí peňazí, keď už uplynula doba na ich vrátenie, tak žiadal žalovaného, aby mu tieto peniaze vrátil, a to viackrát, avšak žalovaný mu iba sľuboval, že ich vráti neskôr. S firmou Fiuminata s.r.o. sa tiež kontaktoval, ale bolo mu zo strany konateľa tejto firmy pána Kulicha povedané, že takú pohľadávku firma Fiuminata s.r.o. neeviduje a ani takú zmluvu o pôžičke a odkázal ho na pána E., ktorý riešil pôžičku, keďže firma Fiuminata s.r.o. peniaze na účet nedostala. Uviedol, že žalovanému dôveroval, keďže žalovaný vystupoval ako právnik a nepredpokladal, že by ho právnik mohol podviesť. Pokiaľ ide o účet, na ktorý peniaze zaslal, a to sumu 177 000 €, tak tieto peniaze poslal na účet, ktorý mu dal žalovaný a s odstupom času mu potom v hotovosti dal aj 50 000 €, keďže žalovaný ich žiadal vzhľadom na to, že je potrebné doplatiť kúpnu cenu za pozemok. Zmluvu o pôžičke v písomnej forme mu už doniesol pán E., teda žalovaný a on ju iba podpísal. Vie, že za konateľa Fiuminaty s.r.o. tam bol podpísaný pán D.. Peniaze, aj keď zmluvu o pôžičke podpísal s firmou Fiuminata s.r.o., žiada od žalovaného z toho dôvodu, že

žalovaný uznal dlh z tejto zmluvy o pôžičke. Od firmy Fiuminata si nikdy ani žalobou neuplatnil vrátenie peňazí, keďže žalovaný sa v uznaní dlhu zaviazal, že mu tieto peniaze vráti v plnej výške. Doposiaľ mu však žalovaný nevrátil ani časť týchto peňazí, aj keď na neho podal trestné oznámenie a v zápisnici pred vyšetrovateľom žalovaný uznal tiež dlh, ktorý si uplatňuje žalobca v tomto konaní voči žalovanému.

17. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že žalobca zotráva na žalobe a na tom, aby mu žalovaný zaplatil sumu 229 248 €, keďže ide o dlh, ktorý žalovaný uznal ako svoj vlastný. Táto dohoda o uznaní dlhu zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že dlh v tom čase existoval a trval a túto právnu domnienku žalovaný žiadnym spôsobom nevyvrátil, a to, že uznal tento dlh ako vlastný, deklaroval aj pred orgánom činným v trestnom konaní, a tiež pred svedkom vo svojej výpovedi na OS Bratislava. Žalovaný ani nepoprel, že podpísal dohodu o uznaní dlhu a svojim podpisom potvrdil obsah tejto dohody.

18. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný žiada žalobu zamietnuť, keďže nie je dôvodná. Poukázal na to, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že dlh, ktorý žiada žalobca zaplatiť od žalovaného, žalovaný nikdy voči žalobcovi nemal, pretože tento dlh vznikol medzi žalobcom a spoločnosťou Fiuminata s.r.o., čo je rozdielny subjekt oproti žalovanému. Žalovaný z takéhoto dlhu nie je zaviazaný, a preto namietal aj pasívnu legitímáciu na strane žalovaného. Poukázal aj na predloženú zmluvu o pôžičke medzi spoločnosťou Fiuminata s.r.o. a žalobcom, a tiež na to, že samotný dlh mal vzniknúť už v januári 2011 a to viac ako pred 9 rokmi, preto žalovaný ďalej trvá na vznesenej námietke premlčania. Tento dlh bol premlčaný už v čase uznania a podľa § 558 OZ, preto pre žalovaného dohoda o uznaní dlhu nemohla vyvolať žiadny právny následok, keďže žalovaný o premlčaní tohto dlhu v čase jeho uznania nevedel. Pokiaľ žalovaný podpísal dohodu o uznaní dlhu, podpísal ju s tým, že nejde o jeho dlh, ale o dlh spoločnosti Fiuminata s.r.o..

19. V konaní bol vypočutý dňa 28.11.2022 – na dožiadanom súde – OS Bratislava II., ako svedok JUDr. Martin Kulich, ktorý vo výpovedi uviedol, že spoločnosť Fiuminata s.r.o. kúpil od pána F. koncom februára 2018 a za touto kúpou bol pán E.. Spoločnosť kupoval s tým, že spoločnosť nemá žiadne dlhy, okrem dlhov, ktoré boli priznané voči spoločnosti Silverside. Zámer s KFC sa neuskutočnil a následne sa začali ozývať rôzni veritelia spoločnosti Fiuminata s.r.o., medzi nimi aj pán B., ktorí sa domáhali zaplataenia svojich pohľadávok. Tieto dlhy však v spoločnosti Fiuminata s.r.o. v jej účtovníctve sa nenachádzali a on to aj konfrontoval s pánom E. a ten mu sľuboval, že tieto dlhy vyrovná, čo sa doposiaľ nestalo. Nakoniec pán Šalapa spoločnosť Fiuminata s.r.o. prevzal a podpísal mu aj uznanie dlhu, ktorý však nikdy nezaplatil. Nevedel sa vyjadriť k tomu, kto a prečo upravil dátum vrátenia pôžičky v zmluve o pôžičke. O okolnostiach uzavretia zmluvy o pôžičke tiež nemá vedomosti, preto sa k tomu nevie vyjadriť a ani to, či boli prijaté nejaké finančné prostriedky v zmysle zmluvy. Pokiaľ ide o pána E., s tým je v kontakte len ohľadne toho, či a kedy mu vráti peniaze, ale nemá žiadnu vedomosť o dohode o uznaní dlhu medzi pánom B. a pánom E.. Nemá vedomosť, či spoločnosť Fiuminata s.r.o. obdržala na bankový účet do svojho vlastníctva výšku pôžičky od žalobcu, keďže to bolo v roku 2011 a on sa stal konateľom až v roku 2018. Pokiaľ však preberal spoločnosť od pána F., tak takýto záväzok voči pánovi B. firma nemala. Vypovedal, že prvýkrát sa o existencii takejto pôžičky dozvedel od pána B., nakoľko v účtovníctve spoločnosti nebol záväzok evidovaný a práve pán B. ho kontaktoval s tým, že sa dožadoval vrátenia dlhu. Dožadoval sa vrátenia tých finančných prostriedkov, ktoré údajne požičal spoločnosti Fiuminata a bolo to niečo okolo 200 000 €. Na základe toho preto svedok kontaktoval pána E., ktorý mu počas telefonického rozhovoru uviedol, že daný záväzok uznáva a prisľúbil, že to s pánom B. urovná.

20. G. C. D. sa nepodarilo vypočúť cez dožiadaný súd v Banskej Bystrici, keďže predvolanie na výsluch si neprebral a doručka sa na OS Banská Bystrica vrátila s tým, že adresát je neznámy. Následne bolo súdom zistené, že C. D. má bydlisko v ČR. Súd vzhľadom na uvedené a z dôvodu hospodárnosti konania, už nepristúpil k vypočutiu svedka na dožiadanom súde v ČR v Prahe, a to vzhľadom na § 185 ods. 1 CSP, keďže súd aj bez vypočutia tohto svedka mal dostatočne vykonané dokazovanie na riadne rozhodnutie vo veci. Z toho istého dôvodu súd nevypočul ani žalovaného, aj vzhľadom na to, že právni zástupcovia na pojednávaní dňa 16.6.2023 uviedli, že nenavrhujú ako dôkaz výsluch žalovaného.

21. Po vykonaní dokazovania súd vec právne posúdil takto:

22. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

23. Podľa § 35 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka (1) Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť. (2) Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. (3) Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 41a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak neplatný právny úkon má náležitosti iného právneho úkonu, ktorý je platný, možno sa naň odvolať, ak je z okolností zrejmé, že vyjadruje vôľu konajúcej osoby.

26. Podľa § 100 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

27. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 511 Občianskeho zákonníka (1) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. (2) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili. (3) Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

29. Podľa § 531 ods. 4 Občianskeho zákonníka, námietky, ktoré má voči veriteľovi pôvodný dlžník, môže uplatniť aj osoba, ktorá dlh prevzala.

30. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

31. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

32. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

33. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

34. V tomto konaní mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel dňa 11.1.2011 písomnú zmluvu o pôžičke so spoločnosťou Fiuminata s.r.o., Panenská 24, Bratislava, v ktorej sa zaviazal poskytnúť tejto spoločnosti ako dlžníkovi pôžičku v sume 179 248 €, a to bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy v hotovosti, alebo na bankový účet dlžníka, pričom v tejto zmluve nebol uvedený účel poskytnutia

pôžičky, ani v nej nebol uvedený účet veriteľa a účet dlžníka. V zmluve bol dohodnutý dátum dokedy má byť pôžička splatená, a to do 31.12.2016. Žalobca svoj nárok voči žalovanému na vrátenie pôžičky v sume 179 248 € v tomto konaní odvodzuje od písomnej dohody o uznaní dlhu zo dňa 26.4.2020. Súd mal z tejto Dohody za preukázané, že v bode 5 sa v nej žalovaný zaviazal ako dlžník, že v prípade, ak dlh v sume 229 248 € nevráti spoločnosť Fiuminata s.r.o. uhradí ho žalovaný. Túto Dohodu podpísali ako veriteľ žalobca a ako dlžník žalovaný. Je nesporné, že v tejto Dohode prejavili strany sporu svoju vôľu, a to žalovaný pristúpiť v zmysle bodu 5 tejto Dohody k dlhu spoločnosti Fiuminata, s čím žalobca ako veriteľ súhlasil. Keďže § 558 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje uznanie dlhu, nepozná uznanie cudzieho dlhu, iba uznanie svojho, dlhu súd vyhodnotil, že predmetná Dohoda aj keď má názov Dohoda o uznaní dlhu nie je platnou Dohodou o uznaní dlhu z pôžičky zo dňa 11.1.2021, ktorú uzavrel žalobca a spoločnosť Fiuminata s.r.o., ale je pristúpením žalovaného k záväzku spoločnosti Fiuminata s.r.o., ktorá tento záväzok má z predmetnej pôžičky. Na prejavenu vôľu žalobcu a žalovaného v Dohode zo dňa 26.4.2020, preto súd aplikoval ustanovenie § 533 Občianskeho zákonníka v spojení s § 531 ods. 4 Občianskeho zákonníka a posúdil tento prejav vôle v zmysle § 34 a § 35 Občianskeho zákonníka. Je to pristúpenie žalovaného k záväzku spoločnosti Fiuminata s.r.o., a to k záväzku z pôžičky zo dňa 11.1.2011. Ako už bolo spomínané vyššie, uznanie dlhu je samostatným zabezpečovacím inštitútom, ktorý zabezpečovaciu funkciu plní tým, že zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase uznania. Žalovaný však nemohol uznať cudzí dlh, teda dlh, ktorý vznikol z pôžičky zo dňa 11.1.2011 pre spoločnosť Fiuminata s.r.o., na ktorú napokon aj v samotnej „Dohode o uznaní“ je výslovne uvedené, že ide o tento dlh z tejto pôžičky. Aj v zmysle citovaného ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka a aj v zmysle dostupnej judikatúry, uznanie dlhu nie je novým právnym titulom záväzku. Preto nemohol žalovaný uznať dlh, ktorý nebol jeho dlhom. Prejavil však vôľu pristúpiť k záväzku spoločnosti Fiuminata s.r.o., keďže prejavil vôľu, že ak nevráti spoločnosť Fiuminata s.r.o. predmetnú pôžičku, tak ju vráti on. Samotné pristúpenie k záväzku neznamena výmenu v osobe dlžníka, ale znamená, že k doterajšiemu dlžníkovi, čo je tento prípad k dlžníkovi – spoločnosť Fiuminata s.r.o., pristupuje ešte ďalší nový dlžník, teda žalovaný. Touto dohodou sa doterajší dlžník naďalej považuje za dlžníka, teda neprestáva ním byť a nevyraďuje sa z už založeného vzťahu. Pristúpenie ďalšieho dlžníka k záväzku totiž nič nemení na právnom vzťahu medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom. Nový dlžník je zaviazaný voči veriteľovi vždy spoločne a nerozdielne s pôvodným dlžníkom, a preto je v plnom rozsahu potrebné aplikovať ust. § 511 Občianskeho zákonníka o pasívnej solidarite, s tým, že sa bude vychádzať z toho, že podiely dlžníkov na dlhu sú rovnaké a splnením záväzku, ktorýmkoľvek dlžníkom, dochádza k zániku pôvodného záväzkového vzťahu. Keďže v tomto prípade nedošlo ku platnému uznaniu dlhu zo strany žalovaného ohľadne predmetnej pôžičky v dohode zo dňa 26.4.2020, a to v zmysle § 558 OZ, keďže žalovaný aj v prípade, že vyslovil, že uznáva dlh z tejto pôžičky, nebol to jeho dlh takýto právny úkon uznania cudzieho dlhu je v rozpore s ust. § 558 Občianskeho zákonníka a znamená v zmysle vyššie citovaného § 39 Občianskeho zákonníka, absolútnu neplatnosť takého právneho úkonu, teda uznania cudzieho dlhu. Tento neplatný právny úkon „uznania dlhu“ má však náležitosti, ako je už vyššie spomenuté, iného právneho úkonu, a to pristúpenia žalovaného k záväzku, ktorý je platným úkonom, keďže spĺňa všetky náležitosti § 533 Občianskeho zákonníka o pristúpení k záväzku a súd preto posúdil predmetnú Dohodu o uznaní dlhu, ako pristúpenie k záväzku. Toto posúdenie bolo dôležité vzhľadom na to, že žalovaný vzniesol v konaní voči nároku žalobcu námietku premlčania a žalobca poukazoval na to, že neplynie v tomto prípade 3 ročná premlčacia doba, ale až 10 ročná premlčacia doba, keďže svoj nárok odvodzuje nie od zmluvy o pôžičke medzi ním a spoločnosťou Fiuminata s.r.o., ale od uznania dlhu medzi ním a žalovaným. Keďže neexistuje platné uznanie dlhu z predmetnej pôžičky medzi žalobcom a žalovaným, ale existuje platné pristúpenie k záväzku, s tým, že sa pristúpením záväzok ako taký nezmenil a vzťahuje sa na tento záväzok aj ust. § 531 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nový dlžník, ktorý pristúpil k záväzku môže použiť všetky námietky, ktoré má voči veriteľovi pôvodný dlžník. Vychádzajúc z toho, že splatnosť záväzku zo zmluvy o pôžičke, ktorú uzavreli žalobca a spoločnosť Fiuminata s.r.o. dňa 11.1.2011 o požičaní sumy 229 248 € s tým, že má byť vrátená do 31.12.2016, plynula tak pre pôvodného dlžníka, ako aj pre nového dlžníka, ktorý pristúpil k záväzku, 3 ročná premlčacia lehota od dátumu 31.12.2016 a uplynula dňom 31.12.2019, pričom žaloba bola na súd podaná dňa 19.8.2020, teda v čase, keď už uplynula 3 ročná premlčacia lehota na uplatnenie si nároku z predmetnej zmluvy o pôžičke zo dňa 11.1.2011. Súd žalobu z dôvodu premlčania nároku žalobcu zamietol.

35. Súd poukazuje na to, že v tomto prípade, vychádzajúc z toho, že tak pôvodný dlžník – spoločnosť Fiuminata s.r.o., ako aj nový dlžník – žalovaný, sú v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka, ako už bolo vyššie uvedené, zo záväzku z predmetnej pôžičky zo dňa 11.1.2011 zaviazaní spoločne a nerozdielne, nebola dodržaná zo strany žalobcu pri podávaní žaloby ani pasívna vecná legitímácia, keďže nový

a pôvodný dlžník sú zaviazaní podľa § 533 OZ a § 511 OZ voči veriteľovi vždy spoločne a nerozdielne. Aj uvedená skutočnosť je dôvodom na zamietnutie žaloby.

36. Dôvodom na zamietnutie žaloby je napokon aj to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal, že poskytol peňažnú pôžičku v sume 229 248 €, či už spoločnosti Fiuminata s.r.o., alebo žalovanému. Samotný žalobca totiž v konaní poukázal na to, že peniaze nepreviedol na Fiuminatu a že teda medzi ním a Fiuminatom v zmysle písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 11.1.2011 nemohol vzniknúť žiadny právny vzťah, ale ten podľa jeho tvrdenia vznikol medzi ním a žalovaným, keďže žalobca tvrdil v konaní, že práve žalovanému sumu 229 248 € požičal, a to konkrétne sumu 177 754 € prevodom na účet, ktorý mu žalovaný mal ústne povedať a mal tieto peniaze žalobca previesť zo svojho vlastného účtu. Ďalšiu sumu, a to 2 000 € mal požičať žalovanému v hotovosti, a tiež sumu 50 000 € mal žalovanému požičať v hotovosti, čiže celkovo mu mal požičať sumu 229 248 €. Žalobca však nepredložil súdu taký dôkaz, z ktorého by bolo preukázané, že tieto peniaze žalovanému požičal a samotný žalovaný popieral, že by mu niekedy žalobca tieto peniaze požičal. Nielen, že žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz o tom, že uvedené sumy žalovanému požičal, tak ako to tvrdí, ale v konaní mal súd za preukázané, a to z trestného konania, ktoré sa viedlo pred KR PZ v Bratislave, odbor kriminálnej polície druhé odd. vyšetrovania ČVS: TRP-301/2-VYS-BA-2019KY, že sa tak nestalo. Z tohto trestného konania bolo preukázané, že suma 177 754 € nebola nikdy prevedená z účtu žalobcu na účet žalovaného a ani na účet Fiuminaty. Práve naopak, v trestnom konaní, z výpisov účtov, ktoré v trestnom konaní žalobca oznámil za svoje účty v rokoch 2010 a 2011, a to v Tatra banke a.s. číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, číslo účtu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, v G. číslo účtu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a vo VÚB a.s. účet číslo 2376381453 a číslo 2770277451, podľa zistení v uvedenom trestnom konaní v období december 2010 a január 2011 nebola z týchto účtov robená žiadna transakcia. Navyše, účet o ktorom žalobca tvrdil, že z neho previedol peniaze na žalovaného, a to v Tatra banke č. XXXXXXXXXXX/XXXX, bolo zistené, že nikdy nepatrila A. B., teda žalobcovi. Trestné konanie bolo uzavreté s tým, že A. B., ako oznamovateľ, ktorý podal trestné oznámenie na A. N. E. E. z dôvodu, že A. B. uzatvoril so spoločnosťou Fiuminata s.r.o. zmluvu o pôžičke vo výške 179 248 €, ktorú mal poskytnúť prevodom na účet žalovaného, resp. účet, ktorý mu žalovaný uviedol a tým sa mal podľa oznamovateľa, JUDr. Ing. Štefan Šalapa, dopustiť obzvlášť závažného zločinu podvodu, toto trestné oznámenie bolo odmietnuté, keďže bolo v trestnom konaní dokázané, že zo strany A. B. boli oznámené také skutočnosti, ktoré napokon boli vyhodnotené ako nepravdivé. Súd vzhľadom na uvedené uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že poskytol žalovanému pôžičku v sume 229 248 €, a keďže ide o nárok žalobcu, ktorý je neopodstatnený, aj z tohto dôvodu súd žalobu zamietol. To, že sa žalovaný mal pred svedkom D. vyjadriť, že uznáva svoj dlh voči žalobcovi z pôžičky (Kollár konateľ spoločnosti Fiuminata s.r.o.), a že tento dlh žalobcovi vráti, je bez právneho významu, keďže to, že to žalovaný uviedol pred svedkom, nemá právny význam, nemá to žiadne právne následky, navyše keď žalovaný naďalej tvrdí, že nemá voči žalobcovi žiadny dlh, ani mu žalobca žiadne peniaze nepožičal a žalobca poskytnutie pôžičky nepreukázal.

37. Žalobca poukazoval aj na to, že uzavrel so žalovaným aj inú dohodu o uznaní dlhu a postupnom splácaní dlhu, a to dňa 23.7.2015, v ktorej sa JUDr. Ing. Štefan Šalapa, ako dlžník zaviazal splatiť dlh vo výške 55 000 €. Žalobca predložil aj predmetnú písomnú dohodu o uznaní dlhu, z ktorej bolo zistené, že v nej JUDr. Ing. Štefan Šalapa uznal dlh vo výške 55 000 €, pričom v nej nie je uvedené, kedy dlh vznikol a nie sú popísané okolnosti, za akým účelom bola táto suma žalovanému poskytnutá a akým spôsobom. Bolo zároveň preukázané, že uvedenú sumu 55 000 € už bol zaviazaný JUDr. Ing. Štefan Šalapa zaplatiť, o čom rozhodol OS Banská Bystrica, a to vydaním platobného rozkazu č.k. 13Csp/4/2020 zo dňa 15.1.2020, pričom sa už vedie aj exekúcia na základe tohto exekučného titulu o vymoženie sumy 55 000 € voči žalovanému ako povinnému, a to u exekútora F. J. J. pod sp. zn. 421Ex 151/20-7, čo vyplýva z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 19.5.2020. Uvedené však nemá právny význam pre toto konanie, keďže ide o iný dlh, o ktorom už navyše bolo právoplatne rozhodnuté.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že súd úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania od žalobcu s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Michalovce) na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

(§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.